

BALADO PRI VERDA ĈAPO

Vittorio Dalacqua

DESIGNIS : MIRKA TOMĚČKOVÁ

Estis foje Ĉapo Verda,
bona knabo,
multe lerta,
diligenta
novlernanto
de la lingvo

ESPERANTO!

Dum li iras al la grupo,
renkontiĝas kun la lupo,
deĵoranto sub servuto
de la Brita Instituto
por la svingo kaj la leg'
de la flago Union Jack.
Kun oksforda tono diras la lupeg:

"Vi kien iras?"

"Al la kurs'kon-
versacia de la lingv'
internacia, kaj
neutrala kaj fa-
cila, por la tu-
ta mond'utila -"

Tuj respondas Ĉapuleto
kaj en man'verda libreto,
tre ĝentile salutante,
al la klub'ekiras lante.

Sed la lupo
pli rapide
ĝin atingas
kaj perfide ...

... ruze trompas instruiston,
kiu perdas la ekziston,
formanĝinta unuglute ...

...de la lupo, kiu tute
tuj kamuflas sin simile
kaj atendas tre trankvile.
TOK, TOK!

Venas Ĉapo frape kaj li staras
mire, gape.
"Kiel grandaj la okuloj!"
"Por kontrolo de l'reguloj,"
diras lupo sen ŝanceloj.

Kiel grandaj
la oreloj!
Verda Ĉap.
insisti provas.
Tiel aŭdi bone povas
mi pri kaz'akuzativa!
Verda Ĉapo plu naiva:

"Kial estas buŝ' enorma
kiel granda pordo forna?"
"Por vin manĝi ja pli bone!"
Kaj la lupo senpardone
salte kaptas Ĉapuleton
manĝas kolon,
manĝas kapon...

Li englutas dumminute,
lin kruele voras tute,
ŝiras, maĉas lin kun krako
ĝis pleniĝo de l'stomako...

Kaj post tiu entrepreno
La lupeg'sen ia geno
vivis longe, dumjarcēnte
tre feliĉe kaj kontente.

FINO